

GÁL SÁNDOR

Ráktérítő

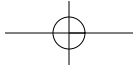
*egyre kevesebben
a még láthatón innen
és nem is önmagunkért
hanem mert miénk a v o l t
ami megtörtént önmagában
és láthatatlanná törött
űri törmelékké
és hiába volt a szándék
megőrizni a szél
és az idő emlékeit
üres tenyerünk felett
versek haldokolnak
az egykor-elgondoltról
és nincs dallam se már
napébredés idején*

*íme a megírhatatlan lét
anyagiasult
látomásával szememben
a belém költözött halál
leírható szövege*
*néhány kóros
szövetminta és a kések
fényküllői egy m á s i k t é r b e n*

*süvöltő havazás fürgetege
a benti síkon
és az ömlő vér rög-halmai
az ébredés után*

*cafataira szabdalt maradék
a fájdalom torz látomásai
a belső jégzajlás láza
nem a didergés hanem a tűz
az égő test
tektonikus küzdelme*

mivégre mivégre

[*Gál Sándor verse*]

*néhány józan pillanat
a múlt mintha tükröben
de mögötte semmi fény
csupán a fájdalom
robajló görcsei*

*aztán az időtlen béke
a nem tudás
az alva-lét végtelenje*

*éjszak
ampulla-nesz
szétfolyik a bódulat
távoli fények
ablakkeret
vagy út ————— út nélkül
elfogyok elfagyok*

*az ismétlődések
ólom-lánca
ott
ugyanúgy és ugyanaz
majd később
a fölemelkedés pillanata
hogy létezik más horizont
hajszálnyi világosság
az óceán mögött
és nincs kérdés
csak elfogadás*

